

[Lone Møller]

Men generelt kan vi støtte forslaget, og vi ser hen til et positivt udvalgsarbejde. Det er dog helt afgørende for Socialdemokratiet, at målsætningen i loven stadig bygger på, at VUS er en individuel ret til uddannelse.

Pia Christmas-Møller (KF):

Efter en lidt træg start er forsøget med VUS-ordningen, sådan som den blev gennemført i 1989, ved at blive en succes. Det er en ordning, som både arbejdstagere og virksomheder er godt tilfredse med. Der er et behov for en indsats over for de kortuddannede, og det nytter at give denne gruppe et tilbud. Det er konklusionen. Derfor er vi i den konservative gruppe ikke i tvivl om, at vi her har fået fat på noget rigtigt, som har de rette perspektiver i sig.

Vi vil derfor meget gerne medvirke til en gedigen lovrevision med henblik på en mere permanent ordning, når vi har det nødvendige evalueringsgrundlag. Da forsøget blev søsat i 1989, blev der lagt afgørende vægt på de motiverende frivillige elementer. Hverken arbejdsgivere eller arbejdstagere skulle føle sig presset eller tvunget ind i ordningen. Jeg tror ikke, at man skal overse betydningen af netop det faktum, når man vurderer den tilfredshed med ordningen, der er så udbredt blandt arbejdsmarkedets parter.

Det radikale forslag lægger ikke alene op til en fortsættelse af ordningen, men også til en udvidelse. Dertil kommer, at man tager skridt til at fravige det hidtil bærende princip om frivillighed i forbindelse med ideen om at gennemføre en egentlig orlovsret, når der kan anvises kvalificeret ledig arbejdskraft til erstatning. Ikke mindst dette brud på princippet om, at orlovsretten er et aftaleanliggende mellem arbejdstagere og arbejdsgivere, vækker bekymring hos os i den konservative gruppe.

Dertil kommer, at vi nærer overordentlig stor skepsis over for selve den foreslåede metode. Hvem skal eksempelvis afgøre, om der er tale om kvalificeret erstatningsarbejdskraft? Den del af forslaget kan vi ikke anbefale, ligesom vi mener, at det virker fuldstændig malplaceret med bestemmelser af den art inden for netop Kulturministeriets område.

Faktisk mener vi, at netop denne idé vil kunne virke meget destruktiv i forhold til hele ordningen, dens administration og virkning ude på arbejdspladserne. Den positive holdning og

den stadig stigende interesse i det private erhvervsliv, vi ser i øjeblikket, vil kunne få et helt unødvendigt skud for boven. Præcis tvangselementet i den anden nok så vigtig ordning, som også er ny, nemlig UTB-ordningen fra 1988, er vi i dag i den konservative gruppe meget skeptiske over for. Vi mener faktisk, at netop tvangselementet i den ordning måske er med til at gøre, at den ikke har samme succes, som vi ser f.eks. inden for VUS-området. Nok om det.

Til gengæld er vi langt mere åbne over for det radikale forslags øvrige elementer og intentioner, selv om vi har en, tror jeg, ganske forståelig bekymring for udgifterne og hele finansieringsproblemet, som der ikke er taget stilling til. Forslagets ideer til, hvordan man yderligere kan motivere til job- og uddannelsesrotation mellem ledige og beskæftigede, er spændende, men vi mener, at det er nødvendigt at sikre en vis sammenhæng med de mange andre ordninger, som er etableret bl.a. under arbejdsministeren.

Her er det måske værd at nævne, at vi har et andet projekt, nemlig ATB/UTB-projektet, til revision om kort tid. Det helt nærværende spørgsmål i forhold til det radikale forslag er derfor, om det er lige nu, vi skal gennemføre en egentlig revision. Vi mener, at ordningen er en succes, men vi mener ikke, at vi har tilstrækkeligt grundlag og erfaringer endnu til at gennemføre en revision.

Der er igangsat et evalueringsarbejde, som foreligger i januar 1992. Spørgsmålet om orlovsret er et selvstændigt undersøgelsestema i dette evalueringsarbejde, ligesom man også skal tage stilling til betydningen af, at man netop på arbejdsmarkedsområdet via overenskomsterne har gennemført 1 uges uddannelsesorlov for fremtiden. Det skal med i evalueringen, og det er jo ganske nyt og er ikke slået igennem endnu. Dertil kommer, at det særlige forsøg med uddannelses- og jobrotation jo først blev igangsat den 1. juli i år og løber indtil 1. juli næste år. Forsøget skal følges løbende, men først fra juli 1992 vil der være grundlag for at vurdere behovene og effekterne.

Når alt det er sagt, skal det også nævnes, at arbejdsministeren har nedsat et hurtigtarbejdende udvalg, som skal vurdere samspillet mellem de forskellige voksenuddannelser og efteruddannelsesmuligheder, og det udvalgs